MASTER
NEGATIVE
NO. 92-80777-7

MICROFILMED 1992

COLUMBIA UNIVERSITY LIBRARIES/NEW YORK

as part of the
"Foundations of Western Civilization Preservation Project"

Funded by the
NATIONAL ENDOWMENT FOR THE HUMANITIES

Reproductions may not be made without permission from
Columbia University Library

COPYRIGHT STATEMENT

The copyright law of the United States -- Title 17, United States Code -- concerns the making of photocopies or other reproductions of copyrighted material...

Columbia University Library reserves the right to refuse to accept a copy order if, in its judgement, fulfillment of the order would involve violation of the copyright law.

AUTHOR:
WESTERMANN, ANTONIUS

TITLE:
THEMISTOCLIS EPISTOLARUM QUAE FERUNTUR . . .

PLACE:
LIPSIAE

DATE:
[1857?/58]

Master Negative #

92-80777-7

COLUMBIA UNIVERSITY LIBRARIES
PRESERVATION DEPARTMENT

BIBLIOGRAPHIC MICROFORM TARGET

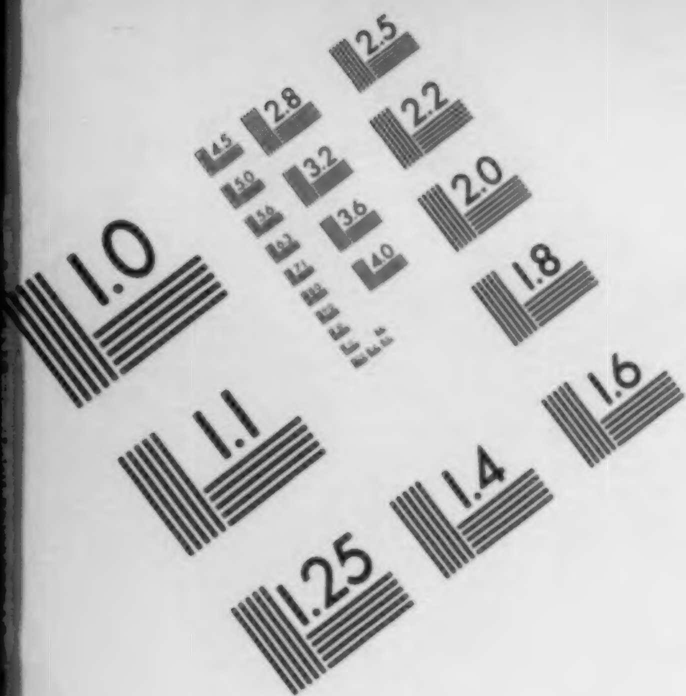
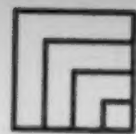
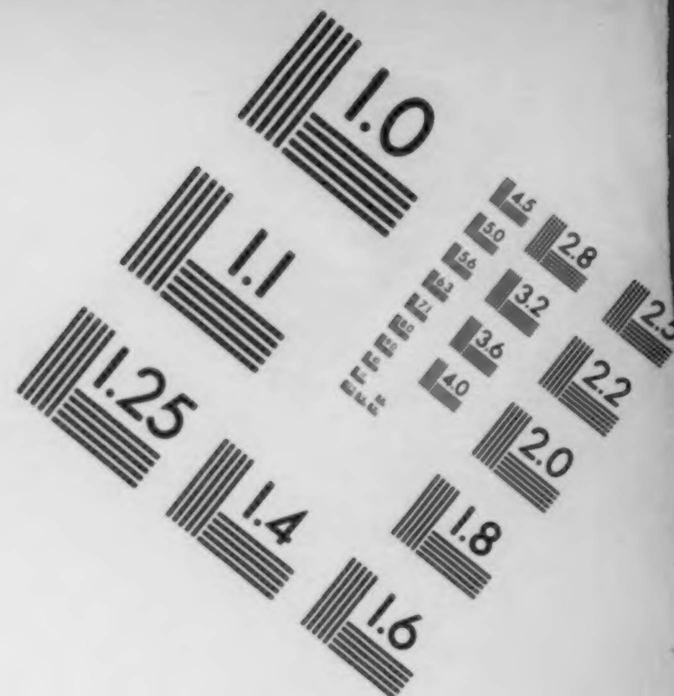
Original Material as Filmed - Existing Bibliographic Record

```
BKS/SAVE  Books      FUL/BIB   NYCG92-B38950        Acq Maintenance  NYCG-YG
FIN ID NYCG92-B38950 - Record 1 of 1 - SAVE record
+
 ID:NYCG92-B38950              RTYP:a    ST:s    FRN:   MS:   EL:      AD:07-01-92
 CC:9668  BLT:am      DCF:?   CSC:?   MOD:     SNR:      ATC:          UD:07-28-92
 CP:gw       L:gre    INT:?   GPC:?   BIO:?    FIC:?     CON:???.
 PC:m        PD:1857/1858     REP:?   CPI:?    FSI:?     ILC:????    II:?
 MMD:        OR:    POL:     DM:      RR:      COL:      EML:       GEN:   BSE:
 040        NNC‡cNNC
 100 1      Westermann, Antonius.
 245 10     Themistoclis epistolarum quae feruntur‡h[microform],‡bpars altera quam
          ...‡ccreatorum denuo recensitam edidit Antonius Westermann.
 260        Lipsiae,‡bProstat apud A. Edelmannum,‡c[1857/58].
 300        28 p.
 LDG        ORIG
 QD         01-07-92
```

Restrictions on Use:

TECHNICAL MICROFORM DATA

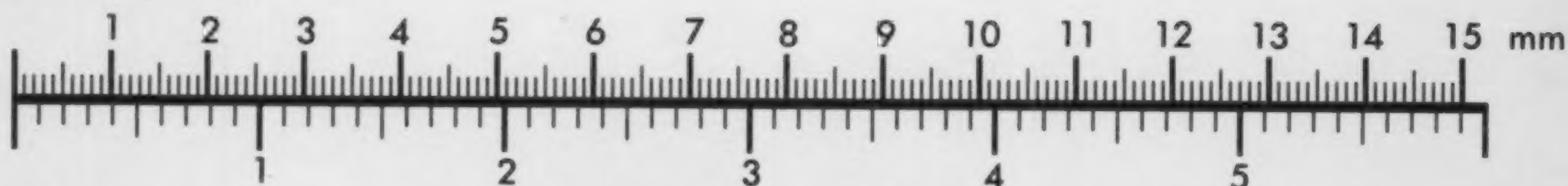
FILM SIZE: 35mm   REDUCTION RATIO: 13¾X
IMAGE PLACEMENT: IA (IIA) IB IIB
DATE FILMED: 9-28-92   INITIALS M.D.C.
FILMED BY: RESEARCH PUBLICATIONS, INC WOODBRIDGE, CT

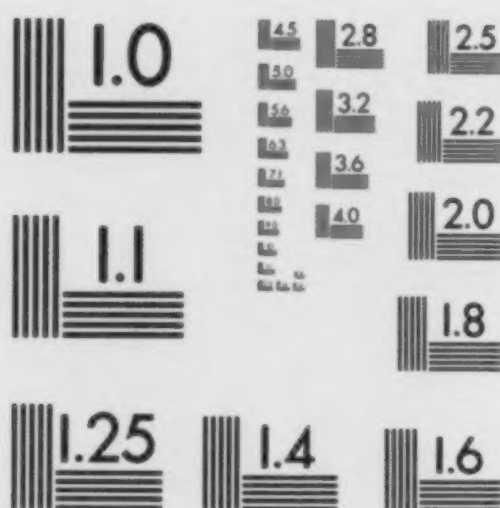
AIIM

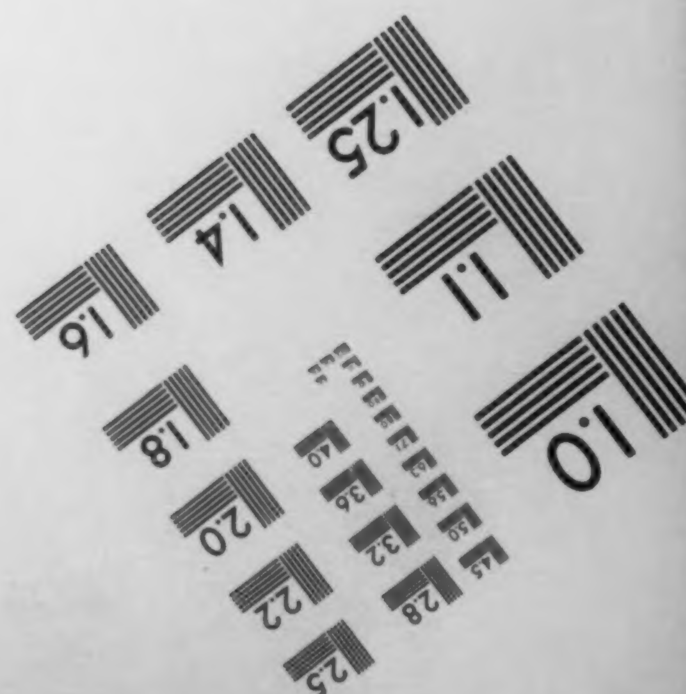
Association for Information and Image Management
1100 Wayne Avenue, Suite 1100
Silver Spring, Maryland 20910
301/587-8202

Centimeter

Inches

MANUFACTURED TO AIIM STANDARDS
BY APPLIED IMAGE, INC.

88 T 28
6
no. 4

THEMISTOCLIS
EPISTOLARUM QUAE FERUNTUR
PARS ALTERA

QUAM

AD CELEBRANDAM RENUNTIATIONEM

AA. LL. MAGISTRORUM ET PHILOSOPHIAE DOCTORUM

RECTORE MAGNIFICO

FRIDERICO TUCH

THEOL. D. ET PROF. P. O. ECCLES. CIZ. CANON. CAPIT. REG. SAX. ORD. PRO MER. EQU.

PROCANCELLARIO

REINHOLDO KLOTZ

PHIL. D. PHILOL. CLASS. PROF. P. O. REG. SAX. ORD. PRO MER. EQU.

DECANO

FRIDERICO BUELAU

PHIL. D. PHILOS. PRACT. ET POLIT. PROF. P. O. REG. SAX. ORD. PRO MER. EQU.

A I. M. MAII A. MDCCCLVII. USQUE AD XXX. M. APRIL. A. MDCCCLVIII.

CREATORUM

DENUO RECENSITAM EDIDIT

ANTONIUS WESTERMANN

PHIL. D. LITT. GRAEC. ET ROM. PROF. P. O.

LIPSIAE

PROSTAT APUD A. EDELMANNUM,

BIBLIOPOLAM UNIVERSITATIS.

1857/58

θ'.

Καλλίᾳ. Μὴ ζήλου, ὦ Καλλία, Ἀριστείδην τοῦ φθόνου· οὐδὲ γὰρ ἐκεῖνος πολλά σε ἔφη ζηλῶσαι τοῦ πλούτου· καίτοι μακρῷ ἄμεινον ἦν δή, ὃ πάντες εὔχονται σφίσιν αὐτοῖς καὶ γενεαῖς σφετέραις, κἀκεῖνον ἀσπάζεσθαι, ἢ σέ, ἃ πάντες ἐχθαίρουσιν καὶ ἐπάρατα ἡγοῦνται, ἐκεῖνα μιμεῖσθαι. μηδὲν οὖν αἰτιῶ, μηδὲ σωφρόνιζε Ἀθηναίους, ὅτι εἰκαίως χειροτονοῦσιν καὶ ἐκ τῶν ἀναξίων αἱροῦνται προστάτας, εἰς ἐμὲ αἰνιττόμενος, ἀλλὰ πρῶτον ἐκεῖνο σκόπει, μὴ ἐπιπλήττεις αὐτοῖς νενικηκότας προστάτας κεχειροτονηκόσιν, ἔπειτα ὅστις ὢν αὐτὸς ταῦτα ληρεῖς καὶ ὅτι οὐδὲ μετὰ πολλοὺς ἄλλους Θεμιστοκλέας στρατηγὸς ὧδε ἀποδειχθῆναι δεδυνημένος. οὐ γὰρ τῶν τυμβωρυχησάντων τοὺς ἐν τοῖς λάκκοις ἐν Μαραθῶνι κατασεσηπότας Περσῶν, ἀλλὰ τῶν καταναυμαχησάντων καὶ ἀποκτεινάντων τοὺς ἐν Σαλαμῖνι καὶ ἐν Εὐβοίᾳ παραταττομένους ἔδει στρατηγῶν καθόλου τῶν ἡγεμόνων τῇ πόλει, οὐδὲ πολλὰ μὲν χρήματα κεκτημένων, ὁπόθεν δὲ αὐτὰ κέκτηνται εἰπεῖν οὐ δυναμένων, ἀλλὰ μεγάλα καὶ καλὰ ἔργα διαπραξαμένων. σὺ δὲ ἐν οἷς δυνατώτατος ἦσθα αὐτὸς ἑαυτοῦ καὶ τῶν ἄλλων οὐδὲν ὀνήσας τὴν πόλιν, ἐν οἷς ἀχρηστότατος εἶ πάντων Ἀθηναίων αὐτῇ, ἐν τούτοις περιεργάζεσθαι καὶ πολυπραγμονεῖν ἐπιχειρεῖς, καὶ κατὰ πλοῦτον μὲν τοσοῦτον ὄντα, ὅσον οὐκ ὀλίγαι μυριάδες Περσῶν ἐπλούτουν, οὓς πάντας σοὶ ἐκληρονόμησω, οὐκ οἶδ' ὅπως

IX. 4. *δή, ὃ* correxi, *διὸ* Ar. || 5. *σέ* addidi. || 6. *αἰτιῶ* Caryophilus, *ἔτι* Ar. || 8. *αἰνιττόμενος* Caryophilus, *δεδιττόμενος* Ar. || 9. *μὴ* addidi. || 13. *τῶν καταναυμαχησάντων* Habichius, *κατὰ τῶν ναυμαχησάντων* Ar. || 14. *ἀποκτεινάντων* r, *ἀποκτεινόντων* A. || 20. *αὐτῇ* correxi, *αὐτὴν* Ar. || 21. *ὄντα* r, *ὄντας* A. || *ὅσον* correxi, *οἷον* Ar. || 22. *σοὶ ἐκληρονομήσω* A, *σὺ ἐκληρονόμησας* r.

ἀφελόμενος τοὺς μαχεσαμένους αὐτοῖς καὶ τὴν πόλιν σύμπασαν τα λάφυρα, οὔτε μικρὸν οὔτε μέγα οὐδὲν ὤνησας οὐδέποτε τὴν πατρίδα, λόγοις δὲ ἄρα, ἐν οἷς σὺ ἀδυνατώτατος, σωφρονίζειν αὐτὴν ἐπιχειρεῖς καὶ περὶ πολεμικῶν ἔργων, ἐν οἷς ἀχρηστότατος εἶ καὶ ἀνανδρότατος, ἐπιτιμᾷς Ἀθηναίοις οὕτω καὶ μὴ οὕτω διαγνοῦσιν. ἀλλὰ ὧδε ἔχει, ὦ Καλλία· τοὺς λέοντας ζωοὺς μὲν ὄντας οὔτε οἱ ταῦροι ὑπομένουσιν οὔτε ἄλλο τι τῶν παμμεγάλων καὶ ἀλκίμων θηρίων, πεσόντων δὲ αὐτῶν καὶ κειμένων οὐδὲν θαυμαστόν, εἰ καὶ οἱ μύες ἐπ᾽ αὐτοὺς ἀναβαίνουσιν. ὥστε καὶ σὺ νῦν μὲν ἐφάλλῃ ἡμῖν ᾗ βούλει καὶ ἐμπηδᾷς, ὅτι πᾶσιν ἐσμὲν περίπατος· οὐδὲν μέντοι τῶν ἀδοκήτων, εἰ καὶ ἡμῖν ποτε ἔτι γοῦν ἐμπνέουσιν καὶ τὴν ψυχὴν ἔχουσι δώσει θεὸς ὑπομνῆσαι ταύτης τῆς δημηγορίας. δώσει δ᾽, εὖ οἶδ᾽ ὅτι δώσει. οὐκ ἀρετᾷ κακὰ ἔργα, φασὶν οἱ ποιηταί.

ι'.

Ἀβρωνίχῳ. Τεθάρρηταί μοι τὰ μεγάλα καὶ δεινὰ ἐκεῖνα, ὦ Ἀβρώνιχε. ἧκεν σοὶ παρ᾽ ἡμῶν Εὐξίθεος ἀπὸ γλώττης διαλεξόμενος καὶ δηλώσων ὅπως μοι διέγνωσται, σὺ δ᾽ ἐσίωπας, ὡς ἔφασκεν ἐκεῖνος, εἰς τὴν γῆν κύπτων, ἐπαινεῖν μὲν οὐκ ἔχων, ὡς ἐμὲ εἰκάσαι, κωλύειν δ᾽ οὐκ ἐθέλων. καὶ καλῶς ποιεῖς· οὐ γὰρ ἂν ἐκώλυσας, βλασφημεῖν δ᾽ οὐχ ἥρμοττεν. ἀλλ᾽ εἰμί γε, εἰμι, καὶ ἐπὶ τῆς ἀπήνης ἤδη καθεζόμενος ταυτὶ γέγραφα. εὖ πρᾶττε καὶ περὶ ἡμῶν εὐθύμει.

ια'.

Ἀμεινίᾳ. Εἰ καὶ μὴ κεχρήμεθα ἀλλήλοις πολὺν χρόνον, ἀλλ᾽

4. περὶ add. Caryophilus. || 9. οἱ add. A, om. r. || ἐφάλλῃ ἡμῖν Caryophilus, απολλυς ἡμῶν A, ἀπόλλυς ἡμῶν r. || 10. ἐμπηδᾷς Caryophilus, ἐμπιπλᾷς Ar. || 12. δώσει δ᾽, εὖ οἶδ᾽ ὅτι δώσει A, δώσει δ᾽ εὖ οἶδα r.

X. 15. Ἀβρωνίχῳ et Ἀβρώνιχε correxi, ἀβρονίχῳ et ἀβρόνιχε Ar || 16. ἧκεν correxi, ἢ καὶ Ar, ἃ καὶ Schoettgenius. || 17. καὶ δηλώσων correxi, καὶ δηλώσω Ar, δεδήλωκεν Schoettgenius. || ὅπως A, ὡς r. || 19. ποιεῖς] an ἐποίεις? || ἂν a m. ant. supra versum habet A. || s. fin. ἐν τῇ κατὰ Ξέρξου ναυμαχίᾳ οἱ Βοῖοι καλῶς καὶ ἀνδρείως ἐπολέμησαν add. Ehingerus. quae tam portentosa sunt, ut vel Schoettgenio offensioni fuerint. neque tamen imprudentiae an impudentiae editoris hoc commentum debeatur satis liquet.

ἐοίκαμεν ἀλλήλοις πάντα τὸν βίον, αἵ τε χρεῖαί μου κεκοινώνηνται, μεγάλαι δέ, ὥστε ἀποχρῆν ἡμῖν τὴν ἡμέραν, ᾗ ἐναυμαχοῦμεν ἐν ταὐτῷ, οὐ στρατιᾶς μέρος ὄντες, ἀλλ᾽ ἐγὼ μὲν ὃν σὺ οἶδας καὶ οἱ πλείους τῶν νῦν ὄντων ἀνθρώπων, σὺ δὲ τριήραρχος ὢν τοῦ παντὸς ἀριστεύων ναυτικοῦ. ἧπερ μείζων καὶ βεβαιοτέρα φιλία ἢ συναριστῶσιν καὶ συνδειπνοῦσιν ὁσημέραι ἀνθρώποις, εἰ καὶ δώσεις τὸ Τιθωνοῦ δὴ λεγόμενον γῆρας, διὰ τὸν χρόνον ἂν γένοιτο. πρός γε μὴν οὕτως ἀνδρεῖον ὄντα σε καὶ δίκαιον οὐδὲ ἀμνήμονα εἶναι πείθομαι, ὧν χρεὼν μεμνῆσθαι, ἀλλὰ τὸν καιρὸν ὁρᾶν ἐκεῖνον οἴεσθαι παρόντα, ἐν ᾧ σὺ μὲν ἐπιβόητος εἰς πάντας ἐγένου δι᾽ ἡμᾶς, ἡμεῖς μέντοι διὰ σὲ πολλοῖς καὶ δυνατοῖς οὐκ Ἀθηναίων μόνον, ἀλλὰ καὶ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων προσεκρούσαμεν. ἢ πῶς οὐ δεινὸν ἂν γένοιτο, Ἀλκιβιάδην μὲν καὶ Στράτιππον καὶ Λακρατίδην καὶ Ἐκμόχλην τοὺς Ἀθηναίους, τὸν Αἰγινήτην δὲ Ἀριστείδην καὶ Δέρκωνα τὸν Ἐπιδαύριον καὶ Κέλωνα τὸν Τροιζήνιον καὶ πολλοὺς ἄλλους τῶν Ἑλλήνων προδοσίαν τῆς ἐμῆς στρατηγίας καταδικάζειν, δι᾽ ἣν αὐτὸ τοῦτο, ὡς ἕκαστος βούλεται, τοῖς ἄρχουσιν ὑπάρχει τὰς οἰκείας οἰκεῖν πατρίδας, ἀρκουμένοις ὅτι περὶ σοῦ μοι δι᾽ ἀπεχθείας ἐγένοντο; καὶ ἐδικάσαντο ὀρθὴν μὲν ὑπὲρ τῶν ἀριστείων δίκην, ἐνεμέσησαν δὲ σοί, δι᾽ ὃν ὑπ᾽ ἐκείνων καὶ ἄλλων πολλῶν καὶ ἄγομαι καὶ φέρομαι, μὴ οὐχὶ τὸ ἑαυτοῦ τε καὶ τὸ ἀντὶ πάντων ἐκείνων εἶναί μοι φίλον. καὶ ἐρρωμενέστερον τῷ παντὶ τῆς εὐχαριστίας μετὰ τοῦ δικαίου ἡμῖν ὑπάρξει ἡ μετὰ τοῦ ἀδίκου μνησικακία καὶ μεῖζον ἐκεῖνοι δυνήσονται κακοῦντες ἡμᾶς ἀδίκως ἢ σὺ δικαίως εὖ ποιῶν; ἀλλ᾽ οὐ γὰρ πείθομαι ταῦτα ὑπὲρ Ἀμεινίου τοῦ Εὐφορίωνος, ἀνδρὸς οὐ τὴν πατρῴαν μόνον εὐγένειαν γενναίου,

XI. 1. αἵ — δέ] haec frustra emendare conatus sum. non sufficit enim quod coniecit Caryophilus, αἵ τε χρεῖαι ἡμῶν κεκοινώνηνται οὐ πολλαὶ μέν, μεγάλαι δέ. || 2. ἐναυμαχοῦμεν A, ἐναυμαχήσαμεν r. || 3. ὃν σὺ correxi, ὧν εἶ Ar. || 4. ὢν correxi, ὡς Ar. || 5. μείζων r, μείζω A. || 6. συνδειπνοῦσιν r, συνδειπνῶσιν A. || ὁσημέραι A, ὃς ἡμέραι r. || εἰ καὶ correxi, εἶναι Ar. || 13. Λακρατίδην Habichius, λαχρίδην Ar. || 14. Ἐκμόχλην] fort. Ἑρμοκλέα. || 17. ὡς correxi, ὧν Ar. || 18. οἰκείας A, ἑαυτῶν r. || οἰκεῖν addidi. || 19. μὲν correxi, τὴν Ar. || ἀριστείων Caryophilus, ἀρίστων Ar. || 20. ἐνεμέσησαν δὲ σοί correxi, ἐνεμέσησάν σε δὲ A, ἐνεμεσήσαντες δὲ r. || ὃν correxi, ὧν Ar. || 21. ἑαυτοῦ τε καὶ] malim ἀντὶ σοῦ γε, ἀλλά. || 26. Εὐφορίωνος r, εὐφρονίωνος A.

ἀλλὰ καὶ τὴν τῶν συγγενῶν, Κυναιγείρου μὲν ἐν τῷ Μαραθωνιακῷ πολέμῳ διενεγκόντος τὰ πολεμικά, Αἰσχύλου δὲ ἐν παντὶ τῷ βίῳ κατὰ παιδείαν καὶ σωφροσύνην διαφέροντος. ἀλλὰ καὶ μιμήσῃ αὐτὸς ἑαυτὸν καὶ τοῖς ἀδελφοῖς ὅμοιος ἔσῃ καὶ τῷ σεαυτοῦ ναυάρχῳ βοηθήσεις. ἡ δὲ βοήθεια ἀρίστη ἀντέχειν ἐν ταῖς ἐκκλησίαις ἑκάστοτε, καὶ ἐν μὲν τοῖς δημοσίοις συλλόγοις εἴ τι καινότερον ἐφ᾽ ἡμῖν ῥάπτοιτο καὶ μηχανῷτο ὑπὸ τῶν ἐξελασάντων ἡμᾶς κακὸν ἢ κατὰ τῆς ἀθλίας μου γυναικός, εἴ τι καὶ σὺ τῶν ἡμετέρων ἐπαγγέλλοιο συλλαμβάνειν καὶ ὑπουργεῖν τὰ μέτρια, εὖ ποιήσεις, εἰ δὲ ἐπαγγέλλοιο, οὐδέν σε ὀχλήσει πλέον ἐπιμελείας καὶ ἐπαχθοῦς φροντίδος.

ιβ΄.

Ἀριστείδῃ. Ἤραμεν εἰς Πέρσας, ὦ Ἀριστείδη, ἤραμεν, καὶ οὐδὲν δεινὸν ἐπάθομεν ὑπ᾽ αὐτῶν. οἶδα δὲ ὅτι κατὰ σαυτὸν θαυμάσῃ, τοῖς δὲ λοιποῖς προσποιήσῃ μὴ παρ᾽ ἐλπίδα σοι τοῦτον τὸν λόγον λελέχθαι, ἅμα δὲ καὶ τεκμηρίῳ χρήσῃ πρὸς τὸ πλῆθος, ὅτι βεβαιοῦταί μου ἡ διαβολὴ τῇ τ᾽ ἐμῇ εἰς ἐκείνους ἐλπίδι, τῇ τε ἐκείνων φιλοφροσύνῃ εἰς ἐμέ. ἀλλ᾽ ὅταν ταῦτα ληρῇς ἔχων, ἐπιπεσεῖταί σοι τὸ ἐν Σαλαμῖνι τρόπαιον· ἔστιν δὲ λίθινον, οἶσθα, καὶ νεανικῶς εὐμέγεθες. οὐκ ἂν ἔτι, ὡς ἐγῷμαι, τὸν δῆμον ταράττοις, οὐδ᾽ ἄλλοις εὐεργέταις φθονηθήσῃ, εἴ τις ἄρα δαίμων, οὐ κατὰ τὴν σὴν ἀλαζονείαν δίκαιος ἀλλ᾽ ἀληθινῶς, ἐκείνην τὴν πέτραν εἰς τὴν ἐπάρατόν σου καὶ ἀχάριστον κεφαλὴν ἐμβάλοι. ἐμὲ δὲ οὐκ ἀντευποιῶν περισώζεται βασιλεὺς ὁ μέγας, — ἢ τὸ μέγιστον ἂν ὑμῖν ἐχαρίζετο ἀμειβόμενος, παθὼν ἃ πεπόνθει — ἀλλὰ τοῖς μὲν ἄλλοις ἐχθρὸν ᾔδει με αὐτοῦ, τῆς δ᾽ ἀρετῆς ἐθαύμαζεν καὶ τῆς

1. ἀλλὰ ab ant. m. supra versum habet Δ. || Κυναιγείρου r, κυνεγείρῳ Δ. || ἐν addidi. || 2. πολεμικά Kannius, πολέμια Ar. || 7. κατὰ add. Caryophilus. || 8. εἴ τι καὶ σὺ correxi, εἴτε καὶ οὐ Ar. || ἡμετέρων r, ὑμετέρων Δ.

XII. 13. post σαυτὸν fort. μὲν excidit. || 14. λοιποῖς add. Caryophilus. || 15. δὲ addidi || 17. ληρῇς r, ληρεῖς Δ. || 19. οὐκ ἂν ἔτι, ὡς ἐγῷμαι, τὸν δῆμον ταράττοις Dorvillius ad. Char. p. 639, οὐκανετιως (οὐκ ἀνέτιος r) εγωμαι μᾶλλον δῆμον ταράττοις Ar. || 20. εἴ add. Caryophilus. sed fort. φθονήσεις εἴ scribendum est. || 21. ἀλαζονείαν r, ἀλαζονίαν Δ. || ἀλλ᾽ ἀληθινῶς correxi, ἀλλ᾽ ἀληθινωι Δ, ἀλλὰ ληθίνω r. || 22. ἐμβάλοι Δ, ἐκβάλοι r. || 23. μέγιστον Caryophilus, μήκιστον Ar. || 24. ὑμῖν Δ, ἡμῖν r.

τύχης ᾤκτειρεν. τοιγάρτοι κινδυνεύετε αὐτοί, εἰ περὶ ἐμοῦ ἐπιπρεσβεύεσθε παρ᾽ ἐκεῖνον, ἐπείπερ αὐτοὶ ἠδικεῖτε, ἵν᾽ ἐκεῖνος βοηθοίη ἀδικουμένῳ, αὐτοί τε ἐλεεινὸν ἐποιεῖτε ἐκβάλλοντες, ὁ δὲ ἄρα ᾤκτειρεν εἰκότως ἐκβεβλημένον. ἀλλ᾽ οὐ γὰρ ἐλεεινοὶ τὰ νῦν ἔτι οἱ φυγάδες ἡμεῖς. ὥστε πνιγέσθω μὲν ὁ Λυσιμάχου υἱὸς Ἀριστείδης, πνιγέσθω δὲ πᾶς, ὅτῳ μὴ καθ᾽ ἡδονήν ἐστι, ὅτι δεξιώτερον ἡμῖν ἀπήντηκεν ἢ ὡς αὐτὸς ἤλπιζεν.

ιγ΄.

Πολυγνώτῳ. Ἦπου σύ γε, ὦ Πολύγνωτε, τὰς ναυμαχίας ἡμῶν καὶ τὰς στρατηγίας ἐννοούμενος ἥγησαι καὶ τὴν ἐκ τῆς πατρίδος μετάστασιν ἡμᾶς γενναίως φέρειν. ἡμεῖς δ᾽ ἀπιόντες μέν, ὅτε καὶ ἐν ὄψει εἴχομεν τὰ καταλειπόμενα, θρασύτερον αὐτοῖς ἐπηγγελλόμεθα καρτερήσειν τὴν ἀπουσίαν, καὶ αὐτοὶ τὰς ναυμαχίας ἐννοούμενοι καὶ ὅσα ἄλλα ὑπεμείναμεν ὅμοια ᾠόμεθα ὑπὸ γενναιότητος καὶ ταῦτα διενεγκεῖν, καὶ οἶσθας ὅτι οὐκ ἄγαν ὀδυρόμενοι μεθιστάμεθα· νῦν δ᾽ ἡμῖν ὁ χρόνος, ὦ Πολύγνωτε, οὐ λήθην ὧν ἀπελείπομεν παρέχει, οὐδὲ συνήθειαν τῆς φυγῆς, ἀλλ᾽ ἡ μὲν φυγὴ κούφη ἂν ἦν μὴ μακρὰ οὖσα, τὰ δ᾽ ἀπολειφθέντα ἔτι ποθεινότερα ὑπὸ τοῦ χρόνου γίγνεται. καὶ οὐ παραμυθία τίς ἐστιν, ὅτι πολλὰ καὶ ἄλλα γενναίως ὑπέμεινα ἐγὼ μαχόμενος τοῖς βαρβάροις καὶ κινδυνεύων, ἀλλ᾽ ὑπὸ τοῦ λογισμοῦ καὶ ταῦτα ἐναντία γίγνεται· δοκῶ γὰρ δὴ καρτερῆσαι καὶ ταῦτα, ὅπως μοι παρῇ ἀπολαύειν Ἀθηνῶν. καὶ ὑπὸ τούτων μᾶλλον, ὦ Πολύγνωτε, ἐπιδιδόασιν αἱ φροντίδες, εἰ πολλοῖς μὲν ἄλλοις μηδὲ θεαταῖς γενομένοις τῶν περὶ Εὔβοιαν ἢ ἐν Σαλαμῖνι ναυμαχιῶν ἔνεσται βιοῦν ἐν Ἀθήναις καὶ ἐκβάλλειν, οὓς βούλονται, καὶ κατακαλεῖν, εἰ δόξειεν, ἡμῖν δὲ τοῖς εἰ καὶ βραχὺ συλλαβομένοις φυλαχθῆναι ταύτην Ἀθηναίοις τὴν

1. κινδυνεύετε αὐτοὶ εἰ scripsi, κινδυνεύετε εἰ Caryophilus, κινδυνεύειν αὐτοὶ Ar. || 2. ἐπείπερ correxi, ηποιπερ Δ, ἤποιπερ r. || ἵν᾽ r, ἦν Δ. || βοηθοίη Δ, βοηθείη r. || 6. ὅτι supra versum habet Δ. || 7. ἢ ὡς Caryophilus, ὡς Ar.

XIII. 10. ἥγησαι correxi, εχμη Δ, αἰκμῇ r, ἡγῇ Caryophilus. || 12. εἴχομεν r, ἔχομεν Δ. || αὐτοῖς Caryophilus, αὐτοῖς Ar. || 15. οἶσθας correxi, οἶδας Ar. || 19. ὑπὸ r, ἀπὸ Δ. || 23. τούτων Δ, τούτου r. || 26. ἐκβάλλειν οὓς βούλονται καὶ κατακαλεῖν correxi, ἐκβάλλειν ὡς βούλονται καὶ καλεῖν Ar, ἐκβαίνειν ὡς βούλονται καὶ καταλύειν Caryophilus.

ἐξουσίαν μόνοις οὔτε ταύτης οὔτ᾽ Ἀθηνῶν μέτεστιν, ἀλλὰ καλούμεθά τε, ὃ τοῖς ἐχθίστοις ἥδιστον καλεῖν, φυγάδες, αὐτοί τε ὅτι τοῦτ᾽ ἐσμὲν αἰσθανόμεθα, ἔρημοι μὲν ὑμῶν τῶν φίλων, ἔρημοι δὲ οἴκων καὶ ἑστίας, ἐφ᾽ ἧς τὰ κατὰ Μήδων ἐπινίκια ἐθύσαμεν, πάροικοι δ᾽ ἀλλοτρίας γῆς τε καὶ πόλεως, καὶ τάχα καὶ ἀποθανούμεθα φυγάδες ἀκμὴν μένοντες. ἦ μάλα γὰρ ἄψυχοι ἐμαχόμεθ᾽ ἂν τοῖς πολεμίοις, εἰ ταῦτά τις ἐλπὶς ἡμῖν προὔφαινεν. ἦ καὶ ἐδιώκομεν ἂν ταῦτα φέρουσαν τὴν νίκην, εἰ μετὰ Μήδους παρὰ Λακεδαιμονίους ἂν περὶ τῆς Ἀθηναίων πόλεως ἐκινδυνεύομεν; Ἀργεῖοι γὰρ ἀποδεινενειν καὶ Ἀργείοις τἀγαθὰ εὔχεσθαι καὶ ἄλλῃ τινί πως καὶ πάσῃ πόλει, εἴπερ ἁπάσης ἡμῖν μέτεστιν ἔξω Ἀθηνῶν. ἀλλὰ σχέτλιά γε καὶ ταῦθ᾽ ὑπὸ τῆς φυγῆς ἠναγκάσμεθα εἰπεῖν ὥσπερ ὑπὸ μανίας. τί γὰρ ἡμᾶς Ἀθηναῖοι κακόν, ὦ Πολύγνωτε, τί δ᾽ οὐκ ἀγαθὸν εἰργάσαντο; ἢ πῶς οὐ ψευσόμεθα καὶ οὗτοι οἱ λόγοι ἔργου ἐλθόντος ἀποδράσονται; οὐ γάρ, εἰ Μῆδοι πάλιν τῇ Ἀττικῇ ἐπιχειροῖεν, ἀκίνδυνος, ὅτι φυγάς εἰμι, δόξω εἶναι, οὐδὲ τῶν μὴ τοιαῦτα πεπονθότων τὸν ἀγῶνα ἡγήσομαι, ἀλλ᾽ εἰ καὶ μὴ ναύαρχος ἢ στρατηγός, ὦ Πολύγνωτε, φυγάς γε μαχοῦμαι, καὶ οὔθ᾽ ἱππάσασθαι παρὰ τοῦτο χεῖρον ἄν μοι γένοιτο, οὔτε νηὶ χρήσασθαι, πολὺ δ᾽ ἂν καὶ ἐπιδοίην νῦν ὑπ᾽ ἐμπειρίας ἄμεινον ἢ τότε μαχητὴς γενέσθαι. καὶ φυγάδας μὲν ἡμᾶς δύναιντ᾽ ἂν οἱ κάκιστοι Ἀθηναίων ποιεῖν, κακοὺς δὲ οὐδέποτε. ἔδει δὲ ἄρα ἡμᾶς καὶ ἐν ταῖς καθ᾽ ἡμῶν αὐτῶν κολάσεσιν αἰσθέσθαι ἧς Ἀθηναίοις ἐσώσαμεν ἐξουσίας. καὶ ταῦτα μὲν ἐνθυμεῖσθαί τε πολλάκις ἡμῖν ἔστιν καὶ λόγων πληροῦσθαι μυρίων καὶ ἀντιμάχεσθαι δοκεῖ ταῖς φροντίσιν, ἡ δὲ παροῦσα ἐρημία δεινὴ ἀντίκειται μεθέλκουσα καὶ ἑαυτῆς ποιοῦσα τὸν νοῦν, καὶ δὴ καὶ ἀπάγει ἡμᾶς τῶν ἰσχυροτέρων λογισμῶν. καὶ οὐδὲ Ἀργείων οἱ πλεῖστοι παρόντες ἡμῖν ἀντεροῦσιν μὴ ἐρημίαν εἶναι ταῦτα, ἀλλ᾽ ἅμα τῷ πλήθει τῷ τούτων καὶ ἡ τῶν φίλων τε καὶ οἰκείων

---

4. ἐφ᾽ Caryophilus, ἀφ᾽ Ar. || δ᾽ addidi. || 6. ἐμαχόμεθ᾽ ἂν Habichius, ἐμαχόμεθα Ar. || 7. ἦ καὶ Caryophilus, ἦμεν Ar. || 9. ἀργεῖοι γὰρ ἀποδεινενειν Ar. fort. totus locus sic scribendus est: εἰ — παρὰ Λακεδαιμονίους ἀντὶ τῆς Ἀθηναίων πόλεως ἐκινδυνεύομεν ἐν Ἄργει φυγάδες πολιτεύειν. || 11. εἴπερ r, η εἴπερ A. || 13. ἡμᾶς add. A, om. r. || 15. τῇ ἀττικῇ A, τῆς Ἀττικῆς r. || ἀκίνδυνος correxi, κίνδυνος Ar. || 17. καὶ μὴ Schoettgenius, μὴ καὶ Ar. || 18. καὶ addidi. || 24. λόγων] an λογισμῶν? || 25. δοκεῖ] fort. δοκεῖν. || 28. ἀντεροῦσιν Habichius, ἂν ἐροῦσιν Ar.

ἀπουσία φαίνεται. ἀλλ᾽ εἰ μὲν ἔρρωται ἤδη σοι τὸ θυγάτριον, ἣν προὐτείνου τῆς κατοχῆς αἰτίαν, ἀφικνοῦ πολλὰ τῶν λυπούντων ἡμᾶς ἀφαιρησόμενος· εἰ δὲ εἴη τι κατέχον, ταῦτα μὲν λυθῆναι εὐχόμεθα, Μεγακλέα δὲ μᾶλλον ἔτι καὶ σὺ παρὼν αὐτῷ καὶ ἐγὼ γράφων ἀναπείθωμεν ἐκτελέσαι ποτὲ ἐλθόντα τὴν ἡμετέραν ἐλπίδα καὶ παύσασθαι ὑπισχνούμενον.

ιδ΄.

Παυσανίᾳ. Ἀπολελόγησαι ὑπὲρ τῆς τύχης, ὦ Παυσανία· δι᾽ ὧν γὰρ οὕτως ἠτύχηκας δικαίως ἀφῄρησαι καὶ ἡμᾶς τοῦ κατηγορεῖν ἔτι τῆς τύχης. σὺ γὰρ ἐπιχειρῶν Μῆδος γενέσθαι, Λακεδαιμόνιος ὢν καὶ Μήδοις προστιθεὶς τὴν Ἑλλάδα, ἀρχῆς μὲν ἀπεστέρησαι, ἧς ἐφ᾽ Ἑλλησπόντῳ εἶχες, καὶ ἐξουσίας, δι᾽ ἧς ταῦτα ἔπρασσες, αὐτὸς δὲ περιειη καὶ κατὰ καιροῦ ποθεῖς, ἐν ᾧ τῶν διεγνωσμένων καὶ δρᾶσαί τι δυνήσῃ, ὥστε σὺ τὴν τύχην ἠδίκηκας, ἣν τότε εἶχες, οὐ σὲ ἐκείνη· καὶ νῦν ἔτι εὐτυχεῖς, ὅτε κινδυνεύεις ἀκμὴν καὶ μέλλεις ἀποθανεῖσθαι ὑπὸ Λακεδαιμονίων· ἕξεις παραμυθίαν, ὅτι καὶ οὐκ ἀδίκως ἀποθνήσκεις. Ἀρταβάζῳ ὑπερφυῶς ἔνσπονδος καὶ βασιλέως γαμβρὸς εἶναι ὀρέγῃ. καὶ πῶς ἴσα ἀντὶ ἴσων οἴει διδόναι τε καὶ λαμβάνειν, ὅς γε λαμβάνεις μὲν γυναῖκα βάρβαρον καὶ γῆν μετ᾽ αὐτῆς Καρῶν τάχα ἢ Φρυγῶν, δίδως δὲ γῆν τε τὴν Ἑλληνίδα καὶ πόλεις τὰς Ἑλλήνων, οὐδὲ Λακεδαίμονα ἐξαιρεῖς; καὶ τελέσειν ἃ διέγνωκας, ὦ μάταιε, ἐλπίζεις, ἀποτυχών τε λήσεις ὅτι σοῦ τὸ φρόνημα μόνον ἦν προδότου, τὰ δὲ ἔργα ὑστέρησεν; οὐχ οὕτως, ὦ Παυσανία, μέγα διείργεται τῆς Πελοποννήσου ἥ τε Τρωὰς αὐτὴ καὶ αἱ Κολωναί, ἔνθα σοι καταδῦντι τὰ βασιλεῖ συμφέροντα μέλεται, ὥστε τῶν σῶν ἔργων κωφὰ τἀνθάδε εἶναι, ἀλλὰ σοὶ τὰ πρὸς

---

5. ἀναπείθωμεν A, ἀναπείθομεν r.

XIV. 8. ἀπολελόγησαι Habichius, ἀπολελόγισαι Ar. || 11. μὲν Caryophilus, μόνον Ar. || 12. Ἑλλησπόντῳ r, ἑλησπόντῳ A. || 13. περιειη (περιείη r) καὶ κατὰ καιροῦ ποθεῖς Ar. fort. scrib. περίεις καὶ κάρτα (vel μάτην) καιρὸν ποθεῖς aut καιροσκοπεῖς. || 14. τι addidi. || 15. ὅτε correxi, ὅτι Ar. || κινδυνεύεις correxi, κινδυνεύσεις Ar. || 21. ἐξαιρεῖς scripsi, ἐξαίρεις Ar. || 22. λήσεις ὅτι σοῦ τὸ correxi, γῆς εισοτισουτε Ar. || 25. αἱ addidi. πόλις τροίας in mg. A. || μέλεται Habichius, μελέτω Ar.

βασιλέα ἢ πολυπνίων ἐστὶν ἢ Γογγύλος ὁ κάκιστος Ἐρετριέων, ἄν τε καὶ τοιούτῳ ἄλλῳ κέχρησαι ἀγγελιαφόρῳ, εἰς δὲ τὴν Ἑλλάδα φῆμαι ταῦτα ἀγγελιαφοροῦσι καὶ Μναστυρίδας, ὃν σὺ Λακεδαιμόνιον ὄντα καὶ μένειν τοῦτο βουλόμενον καί σοι ῥῆσιν ἀεὶ ποιούμενον τῶν ἐν Σπάρτῃ νόμων ὑβρίσας ἔχεις καὶ μόνος τῆς προδοσίας ἀπολαύεις. ἀλλὰ σκόπει, ὦ σχέτλιε, εἴ τί σε Ἀρτάβαζος ὀνήσει Λακεδαιμονίων καλεσάντων ἢ ἡ τοῦ βασιλέως θυγάτηρ ἤδη οὖσα ὡραία γάμου. καὶ σοὶ ταῦτα ὑφ' ἡμῶν γραφόμενα πολὺ γενέσθω χαλεπώτερα καὶ δι' ἡμᾶς, ὅτι σοὶ ταῦτα αὐτοὶ φυγάδες ὄντες ὀνειδίζομεν.

Semisaeculares honores suos hoc anno gratulatus est Ordo Philosophorum
viris excellentissimis

CAROLO HENRICO HAASE

iur. utr. d. praesidi iud. appellat. reg. Lips. vicario emerito, reg. Sax. ord. pro mer. praefect o h. t. praesidi senatus secundi delegatorum pop. Sax. Dresdam congregatorum cett.

FRIDERICO PHILIPPO RITTERICH

med. et chir. d. reg. Sax. a cons. aulicis, ophthalmiatr. in acad. Lips. prof. p. extraord. emerito, ordd. regg. Sax. pro mer. et Boruss. aqu. rubr. class. IV. equiti cett.

FRIDERICO AUGUSTO BIENER

iur. utr. d., reg. Boruss. ab intimis consiliis iustitiae cett.

CHRISTIANO PISTOTHEO TEICHGRAEBER

quondam apud Rausslitienses verbi divini ministro nunc emerito.

IOANNI GOTTHELF PREUSSER

quondam in parochia Langhennersdorfensi verbi divini ministro nunc emerito.

Restat ut vitae enarrentur eorum, qui eodem anno probati doctorum philosophiae dignitatem adepti sunt.

---

1. ἢ *πολυπνίων ἐστὶν ἢ* Ar. in ἢ *πολυπνίων* participium cum articulo latere videtur, velut ὁ *ποιπνύων*. alterum ἢ ex antecedenti *ν* ortum esse potest. || *Γογγύλος* scripsi, *Γόγγυλος* Caryophilus, *γόπυλος* Ar. || 2. *τε καὶ τοιούτῳ ἄλλῳ* correxi, *τι καὶ τούτῳ ἀγαθῷ* Ar. || 3. *μναστορίδας* Α, *Μνηστορίδας* r. || 5. *ἔχεις* correxi, *ἔχειν* Ar.

CAROLUS AENOTHEUS MAXIMILIANUS BOEHMEL.

Natus est Tauchae, oppido prope Lipsiam sito, d. XIX. m. Aug. a. huius saeculi XXVII. parentibus Carolo Augusto, diacono, et Ioanna Sophia e gente Cunitzia. Primis litterarum elementis ab ipso patre primum, deinde privatim a Zehmio imbutum publicae Lipsiensis ad aed. s. Nicolai atque Grimmensis scholae deinceps exceperunt. A. XLVII. in acad. nostrae cives receptus theologiae operam dedit ducibus Theilio, Tuchio, Winero, Grossmanno, Angero, Niednero, Kahnisio, Kuechlero, Krehlio, philosophicis item Drobischii et Hartensteinii, historicis Wachsmuthii et Flathii scholis interfuit. Ex quibus optime b. Grossmannum, praetereaque b. Meissnerum, ad aed. s. Thomae archidiaconum, de se ait meruisse. A. LI. superato pro cand. examine domestici praeceptoris munus in se suscepit apud Wuertzium Cocoschcenii in Borussia occidentali, ex a. LIII. autem, quo examen pro min. absolvit, liberos primum viri nob. de Heynitz Weichae prope Budissam, deinde Georgii ser. ducis Ascaniensis Dresdae, denique ill. comitis de Hohenthal Doelkaviae instituit.

CAROLUS AUGUSTUS GERICKE.

Torgaviae natus est d. XXI. m. Mart. a. XVI. patre Carolo Godofredo, pistore, matre Ioanna Sophia e gente Langia. In schola civica et gymnasio patriae urbis institutus Lipsiam se contulit a. XXXV, ibique de philosophicis Krugium et Hartensteinium, de philologicis Hermannum, Klotzium, Westermannum, de historicis Wachsmuthium audivit disserentes. Triennio post Berolinum adiit, ubi scholis interfuit philologicis Boeckhii, Lachmanni, Zumptii, theologicis Neandri, historicis Gansii et Dirksenii, philosophicis Trendelenburgii, Gableri, aliorum. Iam postquam plures per annos Berolini privatim docuit, a. XLV. examine pro fac. doc. absoluto in gymnasio Luccaviensi per biennium vicarii, mox in gymnasio Torgaviensi per septennium extraordinarii magistri munere functus est. Quo munere deposito in schola privata Postampiensi primum, deinde in Hertzsprungiana, quae Berolini est, per aliquod tempus doctoris partes egit. Postremo scholae Fuerstenwaldensis praeceptoribus adscriptus est.

WENDELINUS HONORATUS LEOPOLDUS DIKO.

D. VII. m. Sept. a. XXVIII. natus est Schoenlankiae, Borussiae Posnaniensis oppidulo, parentibus Petro, iudicii secretario, et Paulina e gente Koenigia. In gymnasio Zuellichaviensi eruditus ex a. L. in studia theologica incubuit ac primum in acad. Gryphiswaldensi Kosegartenii, Gassii, Schirmeri, Semischii, Vogtii, Bartholdi, Stiedenrothii, deinde in Regimontana Iacobii et Siefferti maxime institutione usus est. A. LIII. et LIV. examinibus pro lic. cont. et pro min. superatis iam sequenti a princ. ser. Adalberto orator cultui divino in schola navali inque ipsa classe regia Borussica constitutus est.

CHRISTIANUS GODOFREDUS HUETTIG.

Lucem adspexit d. VII. m. Iun. a. XXIX. Oberleutersdorfii, vico prope Zittaviam sito, patre Davide, praedii tum conductore, et matre Ioanna Christiana e gente Byhahn. In scholis vicanis primum institutus a XLIII, patre interea mortuo ac rebus domesticis vehementer afflictis, seminarium Zittaviense frequentare coepit, sed altiora appetenti

peropportune cecidit ut patronorum quorundam beneficio aliquot annis post in eiusdem urbis gymnasium receptus sit. Cuius ordines emensus a. LII. nostram acad. adiit, ibique postquam theologicis in studiis Tuchio, Liebnero, Tischendorfio, Grossmanno, aliis ducibus operam collocavit, a LVI. examine pro lic. cont. superato in schola civica Lipsiensi tertia praeceptoris munus subiit.

ANDREAS VOELLER.

In vico Meiningensi, cui nomen est Helba, natus d. XI. m. Sept. a. XXXIII. patre Elia, colono eodemque caupone, inque ludo vicano primum, mox ut qui litteris operam daturus esset in schola nescio qua Knochenhaueri institutus nostra in acad. de rebus philosophicis Drobischium et Hartensteinium, de mathematicis Moebium et Scheibnerum, de physicis Hankelium, Naumannum, Erdmannum audivit disserentes, deinde Berolini per annum Trendelenburgii, Dovii, Ermanni, Steineri, Borchardti institutione usus est. Examine pro cand. absoluto Saalfeldiam ad litteras in schola reali tradendas missus est.

IULIUS GUSTAVUS SIGISMUNDUS HEPPE.

Natus est Lichtenstenii d. XXII. m. Aug. a. XXXI. parentibus Aenotheo Sigismundo, iudicii tum actuario, post in iud. appellat. reg. Zwicc. consiliario, matre Emilia Carolina e gente Heubneria. Zwiccaviensibus in scholis eruditus a. XLVII. in taberna medicina quae Lichtenstenii est medicamentariam cognoscere coepit. Deinde pharmaceutico examine primo peracto inde ab a. LII. in officinis quae Halis atque Postschappeliae sunt adiutoris munere functus a. LIV. nostram acad. adiit, ibique res physicas Hankelium, chemicas Kuehnium et Hirzelium, botanicas Mettenium, mineralogicas et geognosticas Naumannum, zoologicas Poeppigium, toxicologicas Hirzelium docentes audivit. Examine altero quoque superato ab Heinio, iur. d. Lipsiensi, Plagvitium artis chemicae exercitor receptus est. Mox a LVI. in schola quae Luetzschenae est oeconomica chemiam, mineralogiam, geognosiam tradere coepit et a. sequ. in schola a soc. polytechn. Lipsiae constituta operaria chemiae praeceptoris munus ei demandatum est. Eodem a. societatis pharmaceuticae Germanicae factus est director.

LEO VICTOR QUELL.

A. XXXI. Cizae natus et patre, qui mercaturam agebat, negotiis variis impedito in vicino matris praedio ab ipsa et carissimo praeceptore Stroebelio educatus est. Aetatis a. X. Lipsiam cum suis demigravit, ibique civicae scholae primum, quattuor annis post Nicolaitanae discipulis adscriptus est. Ex qua dimissus ipse quidem iuris scientiae studere malebat, sed patris hortatu ad theologiam sese contulit. Primum igitur annum multiplici lectione, disputandi studiis aliisque exercitationibus consumpserat a theologiae studio aliquantum alienis, quum eum ut vela contraheret gravissima, in quam tum incidit, calamitas admonuit. Amissa enim omni re familiari adeo in angustias adductus est, ut an ipsa quae inchoasset studia longius persequi posset in incerto habuerit. Qua in calamitate consolator, adiutor, servator ei Nobbius exstitit, cui quidem soli hoc se debere confitetur, quod studii tantum, non item vitae rationem coactus sit mutare. Itaque

diligentius iam coepit in theologica studia incumbere, ita tamen ut a philosophia nunquam descisceret, sed praeter theologicas Wineri, Angeri, Liebneri, Tuchii philosophicas quoque Drobischii et Hartensteinii scholas diligenter frequentaret, itemque latine scribendi et disputandi studiis, quae moderabatur Nobbius, interesset. Simul H. Kretzschmanni, mercatoris Lipsiensis, liberos per triennium instituit. A quo negotio quantum supererat otii in privata studia impendit, eaque Ordini Philosophorum adeo probavit, ut libellus quem *de materialismo* scripserat praemio Krugiano dignus iudicatus sit. Denique examine pro lic. cont. peracto a. LVI. in schola civica Lipsiensi tertia praeceptoris munus subiit.

CAROLUS FRIDERICUS DE BIELKE.

Natus est Vimariae d. VII. m. Nov. a. XXXVI. patre libero barone Friderico Guilielmo, Dano, m. d. Vimar. stabuli comite et palatii magistro, matre Henrica e gente Causteinia. A praeceptore domestico primum, tum Ienae in schola Stoyii, denique in gymnasio Isenacensi eruditus inde ab aetatis a. XVII. Berolini per semestre Boeckhio et Kellero, mox Ienae tria per semestria Goettlingio, Nipperdeio, Schleidenio, postremo Bonnae per semestre Brunnio et Ritschelio ducibus litteris operam dedit. Hinc Isenacum reversus ibique semestri privatis in studiis consumpto ad audiendos Buelavium et Roscherum Lipsiam se contulit.

GUIDO THEODORUS APEL.

D. X. m. Maii a. XI. natus est Lipsiae parentibus Ioanne Augusto, iur. d. atque senatore, et Ioanna Emilia e gente Hindenburgia. A Finkio privatim institutum excepit schola ad aed. s. Nicolai, huiusque ordines permensum a. XXX. academia nostra, in qua scholis usus est ad iuris disciplinam pertinentibus Ottonis, Weissii, F. Guentheri, philosophicis Krugii, historicis Wachsmuthii. Biennio post Heidelbergam se contulit, ibique per duo semestria Thibautium, Mittermayerum, Morstadtium, Zoepfelium audivit disserentes. Lipsiam hinc redux factus ac ducibus Beckio, Steinackero, E. Guenthero studiis absolutis a. XXXIV. examine superato iuris utriusque baccalaureus et notarius publicus creatus est. Mox vero luminibus propemodum amissis itaque iurisprudentiam abiicere coactus elegantiorum litterarum studio totum se dicavit.

BERNHARDUS GUILIELMUS RICHTER.

Hirschfeldae, pago prope Fribergam sito, lucem adspexit d. III. m. Iul. a. XXXIV. patre Guilielmo, verbi divini ministro, matre Emilia e gente Dillneria. Primis litterarum elementis in schola Hirschfeldensi imbutus, post privatim Rinsbergae a Steinmuellero institutus gymnasium Fribergense adiit, eiusque disciplina sex per annos usus nostra in acad. philologicis rebus Westermanno, Klotzio, Nitzschio, Stallbaumio, Muellero, Bursiano, philosophicis Drobischio et Hartensteinio, historicis Wachsmuthio et Wenckio ducibus operam dedit, simulque reg. seminarii philol. exercitationibus per quinque semestria interfuit. A. superiore in examine pro mun. schol. sup. probatus est.

ALFREDUS THEOBALDUS RUEDIGER.

In lucem editus est d. XII. m. April. a. XXXIV. Fribergae patre Carolo Augusto, gymnasii tum rectore, matre Luisa e gente Fahneria. Privatim ab initio institutus a. XLII. cum patre, qui munere scholastico se abdicaverat, Friberga relicta Dresdam migravit, ubi civicae primum scholae, mox gymnasii ad aed. s. Crucis magistrorum institutione usus est. A. XLIX, quum praeter exspectationem evenisset ut patri praeceptoris in gymn. Zwiccaviensi ordinarii provincia demandaretur, ipse quoque hanc scholam adiit, cuius e magistris praeter patrem Heinichenium maxime de se ait meritum. Iam a. LIII. nostrae acad. civibus adscriptus in philologicis audivit Klotzium, Westermannum, Nitzschium, Nobbium, Fritzschium, in historicis Wachsmuthium, in germanicis Zarnckium, in philosophicis Hartensteinium, Drobischium, Weissium, in paedagogicis Lindnerum, pretereaque per quinque semestria reg. seminarii philol. exercitationibus interfuit. Denique a. LVII. examen pro mun. schol. sup. superavit.

CAROLUS THEODORUS BRAND.

Natus est Tremoniae d. IV. m. Maii a. XXXV. parentibus Guilielmo, iuris dicundi administro, et Constantia e gente Hagenia. Gymnasio patriae urbis primum septem per annos, deinde Halberstadiensi per biennium frequentatis inde ab a. LV. medicamentariae pernoscendae caussa in acad. Berolinensi quattuor per semestria scholis chemicis Mitscherlichii, Rosii, Sonnenscheinii, technologicis Magni, physicis Dovii et Poggendorfii, geognosticis Beyrichii et Rosii, praetereaque philosophicis Micheleti, germanicis Koepkii interfuit.

FERDINANDUS AUGUSTUS HENRICUS BECK.

Halis Saxonum d. V. m. Maii a. XXXV. natus patre Henrico, matre e gente Herbstia, eiusdem urbis quum scholae cum orphanotropheo coniunctae tum gymnasii, quod schola latina dicitur, disciplina usus est usque ad a. LIII, quo acad. Halensis civibus adscriptus in studia philologiae atque theologiae incumbere coepit, et ita quidem ut magis in diem ad orientalium litterarum tractationem traheretur quippe non solum gravioribus adhuc tenebris quam classicae philologiae studia laborantium, verum etiam ad V. T. cognitionem vel proxime pertinentium. Quae studia prae ceteris Hupfeldo atque Roedigero adeo probavit, ut ab illo exercitationibus V. T. exegeticis per tria semestria praefectus, ab hoc in exiguum numerum eorum, qui ipso moderatore codicibus orientalibus manu scriptis legendis vertendisque operam dant, allectus, quin etiam assecutus sit, ut anno superiore societatis litter. oriental. germanicae socius adscriberetur.

CAROLUS THEOPHILUS EHRLICH.

D. III. m. Sept. a. IX. natus est Susati, Marchiae comitatus urbe, parentibus Carolo Theophilo, scholae in qua iuvenes ad munus scholasticum inferius informantur praeposito, matre Friderica e gente Palis. A magistris archigymnasii Susatensis per novem annos, ex quo ex ludo privato dimissus erat, institutus Halensi in acad. per triennium theologiae maxime studia coluit ducibus Gesenio, Wegscheidero, Tholuckio, Thilone, Bernhardyo, Hinrichsio, Gerlachio. Hinc in paternam domum reversus mutato consilio perque aliquot annos in pueris erudiendis otio consumpto iam in ipsa re scholastica superiore

operam collocare coepit. Sed quum accidisset, ut in examine pro mun. schol. Monasterii absolvendo in litteris praesertim graecis et latinis non satis probaretur, venia a collegio scholastico Guestphaliensi impetrata in schola quidem Siegenensi annum tirocinii ex lege praescriptum absolvit et mox in eadem et Muehlhusiensi gymnasio praeceptoris munere functus est, simul autem praetermissa compensare omni diligentia et assiduitate studuit. Successit incoeptis ex sententia: nam quum a. XLIV. Monasterii fortunam et doctrinam iterum tentaret, probatus et satis profecisse iudicatus est. Quo ex tempore in gymnasio Vesaliensi litteras docet.

CAROLUS MAURITIUS GUENZEL.

A. XXXIV. d. VI. m. Nov. Dresdae natus est patre Carolo Roberto, aurifice, matre Friderica Guilielma e gente Menzelia. Sexennis puer institui coeptus est in schola Dresd. ad aed. s. Annae, a. XLVIII. autem patre mortuo Grunero pharmacopolae traditus per quattuor annos medicamentariae cognoscendae operam dedit, quo tempore elapso adiutoris in eiusdem medicina munere per XVIII menses functus est. Sed quum ob rei familiaris angustias sperare non liceret fore ut ipse sibi tabernam acquirere quondam posset, chemiae studio se totum tradere constituit. Itaque a. LIV. nostram acad. adiit, ibique quum Mettenium, Hankelium, Naumannum de physicis, tum Erdmannum, Kuehnium, Lehmannum, Hirzelium de chemicis audivit disserentes et chemicis exercitationibus in Erdmanni atque Kuehnii laboratoriis instituendis per triennium interfuit. Ipsi Erdmanno duos per annos a manu fuit, ab eodemque commendatus in officina metallica quae est Avili, oppido Hispaniae, chemici munus nuper subiit.

WOLDEMAR AENOTHEUS SCHMIDT.

Misniae in lucem susceptus est d. II. m. Iun. a. XXXVI. patre Aenotheo Christiano, verbi divini tum ministro, matre Henrietta Guilielmina e gente Zenkeria. Vix quinque annos natus puer Lipsiam cum suis demigravit, quo pater ad ecclesiasticas in circulo Lipsiensi res administrandas vocatus erat, ibique in gymnasio ad aed. s. Nicolai institutus a. LIV. nostram in acad. transiit. Tres ibi per annos theologiae studuit Tuchio, Winero, Brueckneroo, Angero, Kahnisio, Luthardto, Hoelemanno, Lindnero, Tischendorfio ducibus ac simul in philosophicis Drobischii, in historicis Wachsmuthii institutione usus est. A. LVII. examine pro lic. cont. superato Gottingam profectus per semestre Dorneri, Ehrenfeuchteri, Schoeberleinii scholis interfuit.

ERNESTUS MARTINUS WOHLRAB.

Ricobaci in Variscis natus est d. XXV. m. Oct. a. XXXIV. patre Ernesto Epaenotheo, coriario eodemque colono, matre Friderica Guilielmina e gente Klotzia. In schola publica usque ad aetatis a. XIII. institutus gymnasium Plaviense, sexennio post acad. nostram adiit philologiae operam daturus. Interfuit per annum scholis philologicis Nitzschii, Westermanni, Klotzii, Zarnckii, Overbeckii, Fritzschii, historicis Wachsmuthii, philosophicis Weissii et Hartensteinii. Tum Bonnam profectus tria per semestria docentes audivit Welckerum, Ritschelium, Iahnium, Simrockium, Schmidtium, Vahlenium philologos, Dahlmannum historicum, Brandisium philosophum. Hinc Lipsiam

reversus iisdem fere quibus antea iterum usus est praeceptoribus. A. proximo in examine pro mun. schol. sup. probatus est.

MAXIMILIANUS HERMANNUS VETTER.

Natus est d. II. m. Mart. a. XXXIV. Seelitzii, ubi pater Ioannes Godofredus ludimagistri munere fungebatur. A quo primis litterarum elementis instructus mox fratri, qui scholae collectae praeerat, commissus est, qui ipsi graecae atque latinae linguae rudimenta tradidit quippe litterarum studiis ab initio destinato. Verum quin inceptum statim perageret domestica difficultas impediebat. Itaque inter alumnos seminarii Grimmensis receptus est. Neque tamen quae illic erat litterarum tractandarum ratio altiora expetenti iuveni satisfacere inque diem crescens antiquarum litterarum desiderium consopire potuit. Quibus ex vinculis evadendi triennio post demum gratissima ei oblata est occasio, quum Theilius, prof. Lips., in domum recepto ipsi liberos suos instituendos tradidit. Nunc tandem contigit ut in ea incumbere posset studia, in quae iam dudum animus inclinaverat. Itaque tribus semestribus post examine pro mat. in gymn. Thomano peracto a. LIII. in cives acad. nostrae receptus philologiae totum sese dedidit. Magistris usus est in philosophicis Drobischio, Hartensteinio, Weissio, in historicis Wachsmuthio et Muellero, in philologicis Westermanno, Klotzio, Nitzschio, Brockhausio, et reg. seminarii philol. exercitationibus per quinque semestria interfuit. A. superiore in examine pro mun. schol. sup. probatus est.

GERHARDUS AUGUSTUS HERMANNUS FROHBERGER.

D. XXXI. m. Mart. a. XXXVI. Lipsiae natus est parentibus Ioanne Christiano Adolpho, bibliopola, et Guilielmina e gente Voigtlaenderia. Primum domi, deinde in schola huius urbis civica, postremo in gymn. ad aed. s. Thomae litteris imbutus a. aetatis XVI. ad acad. nostram accessit, in eaque per quinquennium magistris usus est in philologicis Klotzio, Nitzschio, Westermanno, in sanscriticis Brockhausio, in hebraicis Tuchio, in historicis Wachsmuthio, Wenckio, Muellero, Brandesio, in philosophicis Drobischio, Hartensteinio, Weissio, in paedagogicis Lindnero. Item reg. seminarii philol. exercitationibus tres per annos sodalis interfuit. Quorum studiorum rationem eo nobis probavit, quod in eruditionis certamine a commilitonibus instituendo dimidiatum a. LVI, integrum a LVII. praemium reportavit. Examine pro mun. schol. sup. feliciter peracto iam in gymnasio quod Rogaseni est in archiducatu Posnaniensi linguarum antiquarum et historiae tradendarum provinciam suscepit.

ISRAEL ISIDORUS STEINBERG.

Hannoveranus est patre Moyse, matre Iulia e gente Dannenbergia d. XIX. m. Febr. a. XXVIII. in oppido Eime natus. Primum Gronovii, eiusdem regionis oppidulo, tum Hannoverae Meyero et Trensdorffio maxime ducibus hebraicis et rabbinicis litteris institutus a. XLVII. in scholam Samsonis beneficio Guelferbyti institutam vocatus est praeceptor. Quo munere postquam per duos annos functus est, ob choleram morbum, qui tunc per istas regiones latissime vagabatur, intermissa institutione publica Hannoveram profectus per novem menses latinis litteris Lahmeyero atque mathesi Frankio

ducibus dedit operam. Hinc Lutetiam Parisiorum se contulit, ubi Milne Edwards, Dumeril, Pouillet, Dumas, St. Marc Girardin et Iul. Simon audivit disserentes. A. LII. Guelferbytum redux factus, ibique duos per annos commoratus univ. Pragensem adiit eiusque civibus adscriptus Schleichero, Hoeflero, Volkmanno, Loewio, Zimmermanno, Wesselyo, Kaempfio, Wocelio, Kosteletzkyo, Petrina praeceptoribus usus est.

CAROLUS GUSTAVUS LOBECK.

Natus est Dresdae d. VI. m. Febr. a. XXXIII. parentibus Carolo Augusto, bibliopego, et Carolina Luisa e gente Wochatsch. Privatim in ludo Doeringii institutus, postquam a patre ut sordidam artem non cogeretur exercere impetravit, a. aetatis XIV. scholae polytechnicae Dresdensi traditus est in disciplinam. Cuius ordines permensum pater ut architecturam vel similem artem factitaret hortabatur, ipsius vero animus ad mathematica et physica studia colenda inclinabat, eiusque propositi quum adiutores gravissimos Huelsenium et Schloemilchium nactus esset, a. LIII. nostram in acad. se contulit, ibique quattuor per annos scholas frequentavit philosophicas Drobischii et Hartensteinii, mathematicas Moebii, Drobischii, Scheibneri, astronomicas d'Arrestii, botanicas Mettenii, mineralogicas Naumanni. Peracto examine pro mun. schol. sup. Dresdam reversus iam in schola ad aed. s. Crucis matheseos tradendae munere fungitur.

RUDOLPHUS SIEBECK.

Lipsiae d. XIII. m. Apr. a. XII. natus et a patre, qui scholae privatae praeerat, institutus est. A. aetatis XIV. Altenburgum missus est, ut in hortis ducalibus topiariam artem usu disceret. Ibidem graecis et latinis litteris a Loewio, graphide a Sprengero, herbaria a Waitzio sibi traditis a. XXIX. Lipsiam rediit, inque cives acad. nostrae relatus in philosophia atque mathesi tractanda operam collocavit. Deinde Monachii studiis absolutis, si animi impetum sequi licuisset, disciplinis quae in perscrutanda natura versantur totum se dedisset, patris vero iussu ad topiariam colendam rediit. Itaque Europae regionibus hortorum splendore inclutis quoquoversus peragratis a. XLI. ab imp. Nicolao hortis qui Lazienceae sunt praefectus est. Quo munere per triennium functus Vindobonam se contulit, ubi in arte quam tractabat, quaeque tum sub auspiciis lib. bar. de Huegel laetissime illic effloruerat, hoc ipso duce haud mediocriter se ait processisse. Iamque in eo erat ut hortis imp. Laxenburgicis praeficeretur, quum a senatu Lipsiensi rogatus est, ut exornandos servandosque curaret publicos qui apud nos sunt hortos atque ambulationes. Quod munus, ne patriae deesse videretur, prompto animo suscepit perque XII annos iam laute administravit. Ipsam topiariam scriptis illustravit his: 1. *Die bildende Gartenkunst in ihren modernen Formen*, 2. *Das Decameron oder X Darstellungen vorzüglicher Formen und Charakterverbindungen aus dem Gebiete der Landschaftsgartenkunst*, 3. *Ideen zu kleinen Gartenanlagen nebst praktischer Anleitung über die Verwendung der Blumen zur Ausschmückung der Gärten etc.*

OSCAR ALBERTUS ERNESTUS ALFREDUS HEMPEL.

Lucem adspexit d. VI. m. Maii a. XXX. Scassae, vico prope Haynam sito, patre praedii equestris domino, matre e gente Claussia. In schola Koenigii quae Dresdae

erat privata educatus, litterisque graecis et latinis a Pfeilschmidtio, mathematicis a Kohlio per semestre institutus inde ab a. XLIV. ad medicamentariam discendam Abendrothii pharmacopolae Pirnensis tabernam quattuor per annos frequentavit, peractoque examine pharmaceutico, postquam in tabernis Buelzii Schwarzenbergensi et Goebelii Plaviensi adiutoris munere functus est, a. LI. acad. nostrae civibus adscriptus tria per semestria scholis interfuit chemicis Kuehnii, pharmacognosticis Hirzelii, physicis Hankelii, zoologicis Schwaegrichenii et Poeppigii, botanicis Mettenii. Hinc altero quoque examine superato in Helvetiam se contulit ac Turici quum medicamentaria in pharmacopolio Kuenzlii exercenda, tum studiis geognosticis et botanicis privatim tractandis annum consumpsit. Deinde itinere per Italiam atque Siciliam facto a. LV. in patriam rediit redemptoque quod Glauchaviae est pharmacopolio iam domicilium hac in urbe collocavit.

CAROLUS ERNESTUS SIGISMUNDUS DE THIELAU.

D. IV. m. Maii a. XXXII. Lampersdorfii, vico Silesiae, natus est patre Friderico Ioachimo, praedii equestris domino. A domesticis praeceptoribus institutus aetatis a. XIII. gymnasium Swidnicense adiit. Mox autem exorta aurium tarditate hinc decedere coactus biennio post demum restituta valetudine intermissą studia scholastica privatim primum, tum in acad. equ. Lignitiensi instauravit absolvitque. A. LIII. acad. Ienensem petiit ad iurisprudentiam addiscendam, post annum vero mutato consilio ad chemiae, physices et mineralogiae studia transgressus Monaci per annum Liebigio, Pettenkofero, Kaisero, Wittsteinio praeceptoribus usus est, deinde Berolini per biennium scholis Magni, Mitscherlichii, Trendelenburgii atque practicis in Sonnenscheinii laboratorio exercitationibus interfuit.

FRIDERICUS ADOLPHUS RICHTER.

Elstrae, Lusatiae superioris oppido, natus est d. IX. m. Febr. a. XXXII. parentibus Christiano Friderico, rerum sacrarum apud Elstrenses antistite primario, et Guilielma e gente Taubertia. A patre et Riedelio, scholae urbis patriae rectore, institutum gymnasium excepit Misnense, ibique sexennio peracto a. LI. academia nostra theologiae operam daturum. Usus est praeceptoribus in philologicis Klotzio, in philosophicis Drobischio et Weissio, in historicis Wachsmuthio, in theologicis Winero, Tuchio, Liebnero, Theilio, Kahnisio, Angero, Bruecknero, Lindnero, Henselio, ex quibus Winerum gratissima memoria prosequitur. Examine pro cand. peracto a. LIV. Dresdam vocatus viri nob. de Koenig, supremi appell. iud. consiliarii, liberos privatim instituendi provinciam suscepit. Quo munere defunctus studiorum, quae aliquantum interea intermiserat, recolendorum caussa Gottingam petiit, ibique Liebneri commendatione a Dornero et Ehrenfeuchtero benignissime exceptus et in consuetudinem familiaritatemque Ewaldi, Dunkeri, Ritteri, Schoeberleinii, Elsteri, Gunkelii adductus est. Hinc Berolinum se contulit, ut huius urbis oratores sacros audiret; ibidem scholis usus est Hengstenbergii, Twestenii, Piperi, et cum Messnero, sem. theol. praeside, iunxit amicitiam. In patriam redux examine pro min. superato Wolkenburgium vocatus est ad educandum filium nob. comitis de Einsiedel, quo munere etiamnum fungitur.

HENRICUS GUILIELMUS SCHAEFER.

Filius est Ioannis Guilielmi, gymnasii Bremani praeceptoris, et Sophiae e gente Brandesia. His natus d. III. Mart. a. XXXV, postquam a patriae urbis et progymnasii et gymnasii praeceptoribus ad humanitatem informatus est, a. LIV. in numerum civium acad. Gottingensis receptus ab initio philologicas Hermanni et Schneidewini scholas frequentavit, mox vero his studiis omissis omnem operam in mathematicis et physicis collocavit Ulrichio, Sternio, Dirichleto, Webero, Listingio usus praeceptoribus, praetereaque exercitationibus in seminario phys. et math. instituendis interfuit. Maximas autem gratias agit Ulrichio et Webero, qui ipsum in domesticam quoque admisere familiaritatem. Triennio illic peracto Lipsiam profectus haec studia absolvit Hankelio, Drobischio, Moebio, d'Arrestio, Scheibnero, Erdmanno, Naumanno, Brandesio ducibus, ex quibus plurimum se Drobischio et Hankelio debere profitetur.

AUGUSTUS ADOLPHUS OTTO.

Natus est d. X. m. Ian. a. XXXII. Schneebergae patre Carolo Ottomaro, medico, matre Christiana Friderica e gente Kunzia. Privatim primum, deinde in schola Schneebergensi civica institutus inde ab a. XLVII. medicamentariam in pharmacopolio eiusdem urbis Muelleriano didicit. Superato examine primo a. LI. postquam per XVI adhuc menses eadem in officina laboravit, Lipsiam profectus in medicina quae sub imagine leonis est refectarii munus subiit. A. LV. ad acad. nostram accessit, ibique Kuehnii, Mettenii, Hankelii, Poeppigii, Hirzelii scholis usus tribus semestribus post alterum examen absolvit. Exinde chemicis studiis totum se dedit, in eisque adeo profecit, ut iam in fabrica nescio qua chemici munus ei demandatum sit.

EDUARDUS ALBERTUS ASSMUSS.

In lucem editus est Kalugae in Russia a. XXXVIII. parentibus Georgio Gustavo et Guilielmina e gente de Ampach. Praeceptores habuit praeter patrem Starkium, Bornwasserum, Strauchium, Haffnerum, Besançon. A. LIII. in gymn. Kalugensi peracto examine atque per semestre in medicina, cui avunculus Philippus praeerat, commoratus in Livoniam se contulit, ibique scholam urbis Werro frequentavit. Denique a. LVI. acad. nostrae civibus adscriptus scholis philosophicis Hartensteinii, Drobischii, Hermanni, physicis Hankelii, chemicis Erdmanni, mineralogicis Naumanni, zoologicis Poeppigii, botanicis Mettenii, anatomicis Weberi atque Cari interfuit.

GUSTAVUS THEODORUS DIETRICH.

Misniae d. XI. m. Ian. a. XXXIII. patre Aenotheo Ehrenfried, scholae civ. Misn. rectore, et matre Bertha e gentę Segnitia natus et a Schreyero atque Hessio, theol. candd., eruditus ex a. XLVII. medicamentariae in Springmuehlii quod Misniae est pharmacopolio operam dedit, absolutoque examine pharm. a. LII. inter cives acad. Tharandensis est receptus. Duces ibi habuit in chemicis Stoeckhardtum, in physiologicis, botanicis, zoologicis Steinium, in physicis, mineralogicis, geognosticis Krutzschium, in mathematicis Presslerum. Mox autem chemiae studio totum se commisit, in quo processit eo, ut non solum a praeceptore dilectissimo Stoeckhardto adiutor atque socius electus sit,

verum etiam ab eodem commendatus in schola a soc. oecon. Hassiaca nuper instituta experimentorum chemicorum, quae ad agriculturam spectant, dirigendorum officium susceperit.

IOANNES HENRICUS SCHARENBERG.

A. XXI. d. XII. m. Ian. natus est Postampii. Infans adhuc cum patre, qui reg. instituto ad sublevandos textores egenos praefectus illic fuerat, mutato domicilio Hirschbergam in Silesia, mox Glacium commigravit atque catholicum huius urbis gymnasium per triennium, deinde evangelicum Glogoviense per septennium frequentavit, cuius e praeceptoribus Klopschio, Severino, Roellero, quoque auctore ad rerum naturalium studium se applicavit, Groebelio plurimum se debere confitetur. A. XLII. Berolinum adiit, ibique de mathematicis Ohmium, Gruesonum, Iacobium, de astronomicis Enckium, de physicis Doveum, Ermannum, Poggendorfium, de botanicis Kunthium, de mineralogicis Rosium, de zoologicis Lichtensteinium, de geognosticis Girardum, de geographicis Ritterum, de philologicis Heysium audivit disserentes. Superato pro fac. doc. examine a. XLVII. in gymn. Kiloniensi, a. LVI. in Altonaviensi praeceptoris munus subiit.

THEOPHILUS PISLING.

Natus est d. XXI. m. Dec. a. XXXIV. patre Iosepho, matre Elisabetha. Gymnasium Pragense, deinde eiusdem urbis academiam adiit, ibique Chamboni, Chluppii, Hasneri, Langii, Loewii, Mischleri, Schleicheri, Schrottii, Schultii, Tunae, Volkmanni, Wesselyi, Zimmermanni institutione usus est. Quadriennio exacto in oeconomiae politicae maxime studia incubuit, in quibus quantum profecerit scriptis probavit his: *Oesterreich auf dem statistischen Congresse*, *Nationalökonomische Briefe aus dem nordöstlichen Böhmen*, aliis.

HENRICUS WEGER.

D. XI. m. Apr. a. XXVI. natus Norimbergae in eiusdemque urbis scholis eruditus ab a. XLI. usque ad XLIV. professori chemiam docenti in reg. schola polytechnica adiunctus fuit. Examine pro mat. interea peracto in acad. Erlangensi per semestre, in Lipsiensi per biennium mathesi, physicae, chemiae dedit operam, superatoque a. XLIX. examine pro fac. doc. in scholam regiam quae Campoduni est oeconomicam et technicam ad docendas disciplinas physicas vocatus est. Sed quum venia data esset rerum physicarum praeceptoribus, ut praeclara Liebigii institutione uterentur, relicta schola a. LIII. Monacum concessit, ibique quum alios audivit, e quibus honoris caussa Pettenkoferum, Ohmium, de Kobellium, Fraasium nominat, tum Liebigii scholas frequentavit. Semestri exacto in reg. schola oecon. et techn. Norimbergensi praeceptoris munus ei delatum est.

CAROLUS THEOPHILUS EHRT.

Natum Schandaviae id. Iun. a. XIII. patre, qui mercaturam exercuerat, praematura morte abrepto mater, postquam Dresdam demigravit, Languthio primum, mox gymnasio ad aed. s. Crucis erudiendum commisit. Quo relicto a. XXXII. nostra in acad. theologicis Wineri, Theilii, Grossmanni et philosophicis Drobischii scholis interfuit, maximam vero iam tum in recentioribus linguis tractandis operam collocavit. Quadriennio

post Schandaviae praeceptoris domestici munus suscepit, mox autem linguarum recentiorum accuratius cognoscendarum caussa relicta patria in Russiam primum profectus per quinquennium praeceptoris ibi munus obiit, tum in Orientem converso itinere Odessam petiit, Constantinopolin perlustravit, in Asiam traiecit, Palaestinam peragravit, Smyrnae per octo menses commoratus est. Deinde varios casus in Asia expertus nave conscensa ad Melitam insulam appulit, visisque insignibus Italiae urbibus in patriam denique a. XLIV. rediit. Non multo post Lipsiam ad recentiores linguas in schola Francogallica quae dicebatur docendas arcessitus est. Quadriennio post in schola eiusdem urbis reali praeceptoris vicarii primum, mox ordinarii munus subiit. Denique a. LII. a senatu civ. Lips. ad linguam Francogallicam in gymn. ad aed. s. Thomae tradendam vocatus est.

IOSEPHUS NEUSTADTL.

Pragae natus est d. XV. m. Aug. a. XXXVII. parentibus Bernhardo, mercatore, et Maria e gente Dormitzeria. In gymnasio rev. Piaristarum institutus usque ad aetatis a. XV. ex patris sententia mercaturae operam dare coepit. Anno post vero, quum examen in schola mercatoria Pragensi superasset, mutato consilio eiusdem urbis quaeque Dresdae est deinceps adiit scholas polytechnicas. Hinc a. LVII. ad acad. nostram accessit, perque duo semestria chemicis Kuehnii et Hirzelii, botanicis Mettenii, physicis Hankelii, geognosticis Naumanni scholis usus est.

GUSTAVUS ADOLPHUS ENGELMANN.

Dresdae parentibus Carolo Henrico Ferdinando et Amalia Elisabetha e gente Rhadiana d. VI. m. Iun. a. XXXIII. natus atque in schola publica eruditus medicamentariae operam dedit per complures annos in pharmacopoliis Wildenfeldensi, Annabergensi, Thuringico quodam. Deinde Dippoldiswaldae apud fratrem ludimagistrum ad studia academica ingenii praeparandi caussa per aliquot menses commoratus a. LV. ad nos accessit et per quattuor semestria scholis Mettenii, Hankelii, Kuehnii, Naumanni, Hirzelii, Roscheri, Hartensteinii interfuit.

CAROLUS AEMILIUS KOERNER.

D. XXVIII. m. Apr. a. XXXV. natus est Auerbachii patre Theophilo Augusto, verbi divini ministro. A domesticis praeceptoribus institutus a. XLIX. traditus est pharmacopolae Auerbachiensi, ut medicamentariam disceret. Tirocinio peracto in medicinis Dresdensi Geranoque adiutoris munere functus est. Denique a. LVI. in acad. nostrae cives receptus scholas Kuehnii, Mettenii, Hankelii, Naumanni, Hirzelii frequentavit, studiisque absolutis examen pharm. superavit.

HERMANNUS MULERT.

Natus est d. XXXI. m. Iul. a. XXXIII. patre Carolo Friderico Detlev, tum ad aed. cathedr. Wurcenensem, h. t. ad aed. s. Afrae Misenensem diacono, matre Henrietta e nob. gente com. de Bruehl. Usque ad a. LII. in schola reg. Afrana eruditus Lipsiae operam theologiae dedit Angero, Theilio, Grossmanno, Tuchio, Liebnero Brueckners, Lindnero utroque, Hartensteinio, Fechnero, Klotzio, Wenckio, Biedermanno ducibus. Examina pro cand. a. LV, pro min. a. LVII. superavit.

CONSTANTINUS HEROCLES BASIADES.

Delbinacio Epirotes est. A Georgio Gaza in patrio oppido educatus ex a. XXXIII. cum patre, qui mercaturam agebat, per triennium Cyzici commoratus et ab ipso institutus (non enim erat illic qui doceret), a. XXXVI. vero ingenii litteris excolendi caussa scholae Constantinopolitanae superiori, quae *ἡ μεγάλη τοῦ Γένους σχολή* dicitur, cuique Samuel Cyprius archipresbyter tum praeerat, in disciplinam traditus est. Triennio post in ludo Constantinopolitano suburbano magistri munus subiit. Quo in munere doctrinam atque diligentiam patriarchae reique scholasticae ephoris adeo probavit, ut ipsum ad studia absolvenda Athenas, deinde in Germaniam mittere constituerint. Verum insperanti accidit ut, postquam per biennium Athenis in litteras incubuit, Constantinopolin ad litteras graecas in ipsa schola superiore tradendas revocatus sit. Itaque Germaniae tum quidem visendae spe deiectus, quo detrimentum quod fecerat aliquatenus sarciret, philologorum Germanicorum scripta coepit omni opera conquirere, conquisita pervolvere atque perlustrare, eaque studia exteris quoque hominibus probavit edito Constantinopoli a. XLVIII. Demosthenis Philippicarum volumine primo eoque unico: nam reliqua Parisiis, quo postea quum sua tum S. Calliadae liberorum instituendorum caussa sese contulit, incendium delevit. A. LVII. denique evenit ut, quod dudum in votis fuerat, Germaniam intrare posset: itaque Berolinum adiit, ibique quae Parisiis iam inchoaverat artis medicinae studia absolvit.

ERNESTUS HERMANNUS MEWES.

Natus est a. XXIX. Crosseniae, Neomarchiae oppido, patre Iosepho, rei militaris calculatore, matre Sophia e gente Iacobia. In schola urbis patriae, deinde in gymn. Zuellichaviensi institutus a. XLIX. in acad. Halensem se contulit, ibique quinque per semestria in studia philologica incubuit praeceptoribus in graecis et latinis litteris Bernhardyo, Meiero, Keilio, in philosophicis Erdmanno et Weissenbornio, in historicis Leone. Hinc Crosseniam redux factus domestici praeceptoris primum, tum conrectoris in schola publica munus per tres fere annos sustinuit, denique examine pro fac. doc. peracto a. superiore in gymnasium Lubanense vocatus est praeceptor et collega tertius.

HENRICUS ERNESTUS GUILIELMUS HAENSEL.

Dresdae natus est d. XII. m. Iul. a. XXX. parentibus Ioanne Theophilo, sartore, et Ioanna Sophia e gente Rommelia. In scholis Dresdensibus civica et polytechnica institutus ab a. LI. usque ad LIII. nostra in academia, deinde duo per semestria Berolini in mathematica atque physica studia incubuit. Examine pro mun. schol. sup. peracto, annoque tirocinii in gymnasio Zittaviensi absoluto iam ex a. LVII. mathesin physicasque disciplinas tradit in schola Altenburgensi, cui nomen est *Progymnasial- und Real-Anstalt im Frauenfels.*

ALBRECHTUS GEORGIUS HERMANNUS FRIDERICUS ROSCHER.

Lucem adspexit d. XXVII. m. Aug. a. XXXVI. in vico Ottensen prope Hamburgum sito patre Henrico, mercatore, et matre Lucia e gente Henselia. In schola Detmeri institutum excepit gymnasium Hamburgense. In quo quum studiis maxime botanicis, mathematicis, physicis operam dare coepisset, in academiam dimisso iam ut geographicam doctrinam excoleret et ad iter Africae terrarum cognoscendarum explorandarumque caussa quondam suscipiendum sese appararet auctor exstitit H. Barthius longissimis ex itineribus tum redux factus. Itaque postquam Hamburgi tria per semestria in anatomia exercenda studium collocavit, scholisque Redslobii arabicis interfuit, nostrae academiae civibus adscriptus Weberum, Mettenium, Poeppigium, Erdmannum, Fleischerum docentes audivit. Interea Thuringiam herbarum colligendarum caussa peragrans Gothae in Petermanni familiaritatem sese dedit, ab eoque admonitus et in viam revocatus Guenthero, Wunderlichio, Naumanno, Hankelio ducibus studiis absolutis a. sup. historiae criticae explorationis Africae ab se exaratae partem edidit sub tit.: *Ptolemaeus und die Handelsstrassen in Central-Africa.* Quo libello viros exc. Al. de Humboldt, C. Ritterum, Kiepertum, Sprunerum patronos nactus ab eisque verbis et scriptis regi Batavorum commendatus iam beneficia accepit ad propositum exsequendum nesessaria.

IOANNES IULIUS PLATZER.

Dresdae natus et in schola Boettigeri primum, tum a Richtero, verbi divini apud Kleinroehrsdorfienses ministro, educatus scholam prov. Afranam, deinde academiam nostram adiit, in qua parentum suasu primum quidem ad iurisprudentiae studium se applicavit, mox vero mutato consilio ad philosophiam et mathesin transgressus usus est Drobischio, Hartensteinio, Fechnero praeceptoribus.

CHRISTIANUS RUDOLPHUS KOENIG.

Natus est Norimbergae d. XXVIII. m. April. a. XXXIII. patre rerum naturalium in schola mercatoria praeceptore, matre e gente Zuckermandelia. Inde ab a. XL. quattuor scholae mercatoriae ordines permensus a. XLV. in scholam, quae *Kreis-Landwirthschafts- und Gewerbsschule* dicitur, hinc a. XLVIII. in scholam quae Norimbergae est polytechnicam transiit. Ex qua dimissus a. LII. inque schola eiusdem urbis latina probatus nostram in academiam se contulit, ibique Naumanni, Fechneri, Lehmanni, Hermanni, Wuttkii, Flathii, Iacobii, Roscheri, Knopii, Reclami, maxime vero Erdmanni institutione usus est, qui ipsum sibi a manu moxque in laboratorio chemico adiutorem esse voluit. Denique a. sup. a senatu civitatis Lipsiensis chemiae atque physicarum disciplinarum in schola reali vocatus est praeceptor.

LIPSIAE,

TYPIS A. EDELMANNI, TYPOGR. UNIVERSIT.